

238

1. Tyś Bo - giem co mi - łu - je nas
I u - bo - ga - cać ca - ły czas,

i ła - skę wciąż nam da - je.
Twe ser - ce nie prze - sta - je.

Tak mi - łość swą wy - le - wasz wciąż,

by nas tu u - szczę - śli - wiać,

2. Kto szczęście to zrozumie, kto?
 Początek w Tobie mamy,
 cudowny los, Tyś sprawił to,
 że dom Twój jest nam dany.
 Obcymi tu, my w każdym dniu,
 z radością wraz wołamy,
 że Ciebie Ojca znamy.

3. Za miłość łaskę, dobroć Twą,
 wielbimy imię Twoje.
 Nasz Ojciec oglądamy wciąż
 Twej cierpliwości źródło.
 Więc wkrótce tam, u niebios bram,
 u Ciebie się spotkamy,
 cześć, chwałę Ci oddamy.